

Si Nozibele at ang Talong Hibla  
ng Buhok



## Barnebokker for Norge

[barnebokker.no](http://barnebokker.no)

Si Nozibele at ang Talong Hibla ng

Buhok

Skrevet av: Tessa Welch

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Arlene Avila

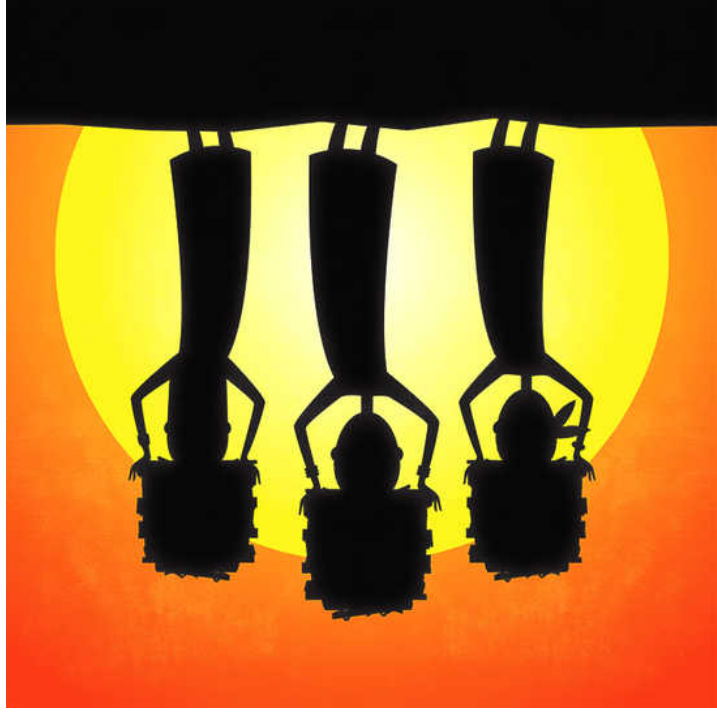
Denne fortellingen kommer fra African Storybook ([africanstorybook.org](http://africanstorybook.org)) og er videreformidlet av Barnebokker for Norge ([barnebokker.no](http://barnebokker.no)), som tilbyr barnebokker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

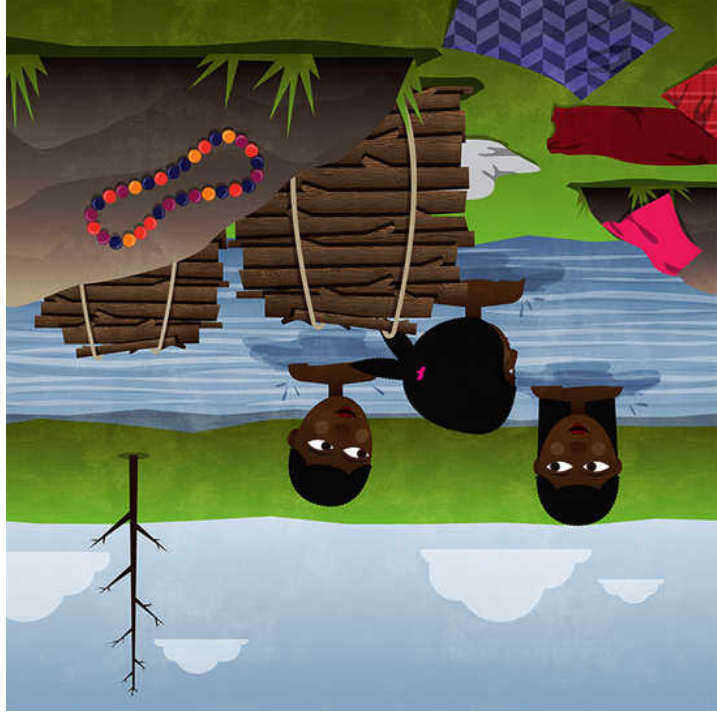
Tessa Welch ✎  
Wiehan de Jager 📧  
Arlene Avila 📧  
tagalog 💬  
niva 3 📖





Noong unang panahon, may tatlong batang babae na naghanap ng panggatong.

Pinawisan sila dahil sa init ng araw kaya naisipan nilang maligo sa ilog. Tuwang-tuwa sila sa paglaro, pagtampisaw at paglangoy.



Saka lang naisip ng aso. Naisahan siya. Tumakbo siya papunta sa nayon. Pero naghihintay sa kanya ang talong kapatid na lalaki ni Nozibele. May dala silang malalaking patpat kaya tumakas ang aso at hindi na uli nagpakita kailanman.





Bigla nilang naalala na malapit na gumabi.  
Kaya dali-dali silang bumalik sa nayon.



Pagbalik ng aso, hinanap niya si Nozibele.  
“Asan ka, Nozibele?” “Andito ako sa ilalim  
ng kama,” sabi ng unag hibla. “Andito ako  
sa likod ng pinto,” sabi ng ikalawa. “Andito  
ako sa kural,” sabi ng ikatlo.

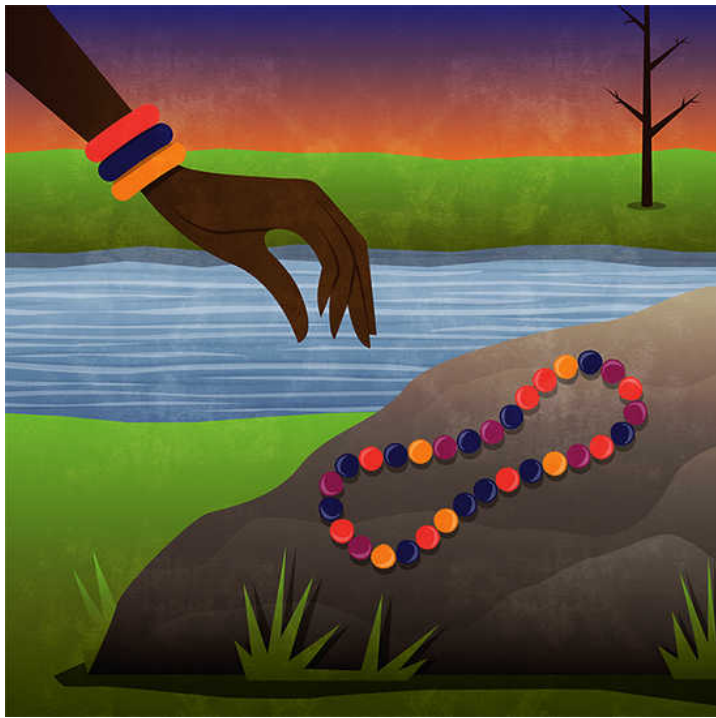
Nung malapit na sila makarating sa bahay,  
kinapa ni Nozibele ang leeg niya. Naiwan  
pala niya sa may ilog ang kuwintas!  
"Samahan ninyo ako! Balik tayo dun!"  
nagmakaawa siya. Pero hindi pumayag  
ang mga kaibigan dahil malapit na  
gumabi.



Pagkaalis ng aso, bumunot si Nozibele ng  
talong hibla ng buhok sa kanyang ulo.  
Nilagay niya ang sa sa ilalim ng kama, isa  
sa likod ng pinto at isa sa kural. Saka siya  
kumaripas ng takbo pauwi.







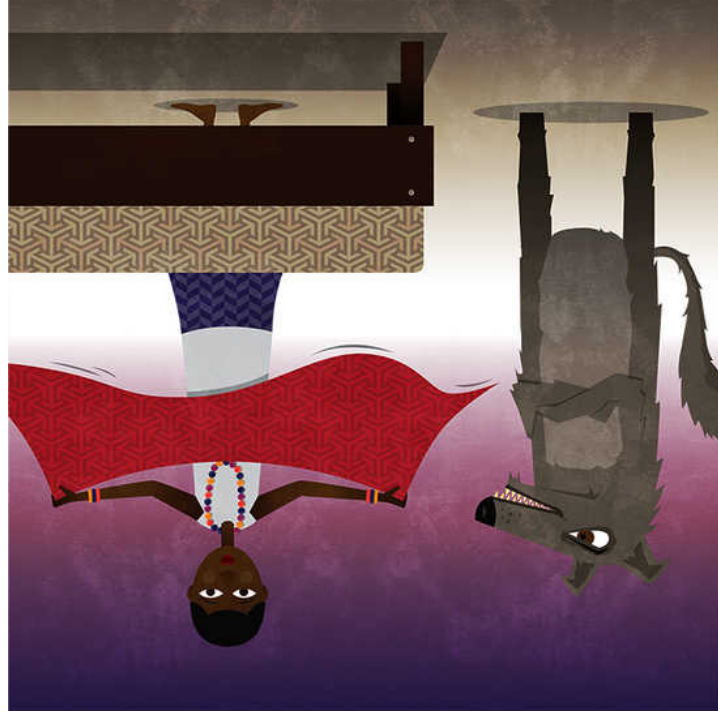
Mag-isang bumalik si Nozibele sa ilog. Nakita niya ang kuwintas at agad bumalik pauwi. Pero naabutan siya ng dilim at nawala siya dahil di nya makita ang daan.



Araw-araw, nagluluto, naglilinis at naglalaba si Nozibele para sa aso. "Sasaglit lang ako sa mga kaibigan ko. Pagbalik ko, dapat tapos ka na maglinis, magluto at maglaba."



Sa di kalayaan, may nakita siyang ilaw sa isang bahay. Nilapitan niya ang kubo at kumatok sa pinto.



"Ayusin mo ang kama ko!" utos ng aso. "Hindi ko alam kung paano ayusin ang kama para sa isang aso," sagot ni Nozibele. "Kung ayaw mong ayusin ang kama ko, kakagatin kita!" banta ng aso. Kaya inayos ni Nozibele ang kama nito.



Bumukas ang pinto at nagulat siya sa nakita. Isang asong nagsasalita! “Anong kailangan mo?” “Nawawala ako at kailangan ko ng matutuluyan,” sagot ni Nozibele. “Tuloy ka at baka kita kagatin!” sabi ng aso, kaya pumasok si Nozibele.



“Ipagluto mo ako!” utos ng aso. “Hindi ako marunong magluto,” sagot ni Nozibele. “Kung hindi ka magluluto, kakagatin kita!” Kaya nagluto si Nozibele ng makakain ng aso.